

Pinkstergroet

“Slechts dat wat uit de hemel komt is in staat werkelijk zijn stempel op de aarde te drukken.”

Simone Weil

In het programma ‘Met hart en ziel’ zag ik een bijzondere kerk in Dongen. De toren staat fier overeind, het koorgedeelte en de zijbeuken zijn dicht, maar van het middenschip ontbreken de ramen en het dak. Het doet me denken aan de situatie waarin de kerken zich op dit moment bevinden. Het kerkelijk leven staat op de tocht, we missen het gezamenlijke dak boven ons hoofd. We kunnen voorlopig niet uit volle borst ‘U zij de glorie’ zingen en elkaar alleen op veilige afstand ontmoeten.

De uitspraak van Simone Weil las ik in het boek ‘Alle dingen nieuw’ van Erik Borgman. Het beeld van de kerk in Dongen en deze woorden zetten me aan het denken over de kerk, juist ook in het licht van Pinksteren. De kapotte ramen en het open dak maken ons kwetsbaar. De elementen hebben vrij spel, we voelen de tocht. We verlangen naar een veilige haven, een plaats om alleen of samen beschutting te vinden.

Je kunt ook met andere ogen naar de kerk in Dongen kijken. Door het ontbrekende dak richten we onze blik op een open hemel. Het licht kan vrij naar binnen vallen. De kapotte ramen en de open deur verbinden ons met de mensen die ‘buiten zijn’. De wind waait schoon wat oud en stoffig is. In de crisis voelen we pijn en verlangen we naar ‘normaal’, maar realiseren we ons ook: Christus is niet gebonden aan de stenen en de glas-in-lood ramen. Hij verbindt zich met de levens van mensen die aangeraakt zijn door zijn verzoenende liefde en in hun leven zijn liefde en trouw willen delen. Christus is aanwezig in een ‘gemankeerde kerk’, omdat Hij zichzelf liet breken en zijn liefde schenkt aan ‘gemankeerde mensen’. Juist in de gebrokenheid spreekt Jezus Christus ons aan en deelt Hij ons leven. Door de gebrokenheid heen wijst Hij ons op de open hemel waaruit de Geest tot ons komt. Komend uit de hemel ‘drukt hij zijn stempel op aarde’, ook door mensen heen.